

Arrest

nr. 282 446 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 13 oktober 2019 dient op 18 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 4 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker op 3 december 2021 en vervolgens op 14 maart 2022 gehoord wordt.

1.3. Op 28 juli 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 augustus 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken. U bent geboren op 9 mei 1989 te Luanda. U werkte in Luanda en had er uw eigen bedrijf; u overschilderde wagens. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen.

U was lid van de regerende partij MPLA, maar u nam deel aan manifestaties van UNITA en association civile. In augustus 2018 werd u bedreigd door agenten in burger. De laatste keer dat u deelnam aan zulke manifestatie, was op 23 augustus 2018. Toen werd u nogmaals geslagen en bedreigd.

Op 13 april 2019 verliet u een eerste keer Angola om met uw vriend C.D.S. naar een feest in Portugal te gaan. Jullie reisden toen ook naar Duitsland. Op 25 april 2019 reisde u terug naar Angola. In Angola kende u vervolgens problemen met uw familie en de familie van uw voormalige partner, C. D.S. omdat jullie sinds mei 2019 een relatie hadden.

U verklaart verder dat u uw land heeft verlaten, omdat er een incident was met een klant, een generaal van het Angolese leger. Hij zou honderd politie auto's hebben ontvreemd die u moest overschilderen. De politie viel bij u binnen toen u de auto's aan het overschilderen was. De politie schoot naar u en uw drie werknemers. Alleen u overleefde de inval. Na deze politie inval op 28 september 2019, dook u onder bij een vriend Mario, waar u ongeveer een week verbleef. Daarna verhuisde u naar het huis van de pastoor. U verliet Angola uiteindelijk op 13 oktober 2019. Via een tussenstop arriveerde u in België. Op 18 oktober 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instantie.

Ter staving van uw verzoek brengt u volgende elementen naar voor: twee video's waarvan er één terug te vinden is op internet <https://www.cmjournal.pt/mundo/detalhe/policia-executa-jovem-em-luanda>.

U formuleerde op 26 maart 2022 per email nog enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) en u voegde er een screenshot bij waarbij 5000 werd omcirkeld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u **daadwerkelijk op 13 oktober 2019 Angola heeft verlaten**. Uit dactyloscopisch onderzoek bleek dat u op **7 maart 2019** een **visum** werd verstrekt door de Portugese consulaire diensten in Luanda. Het visum was geldig voor 30 dagen tussen 1 april 2019 en 15 mei 2019. U was op het ogenblik van deze aanvraag in het bezit van een paspoort van Angola afgegeven op 15 juni 2018 en geldig tot 15 juni 2023 (zie informatie Bijlage 26quater). U verklaart dat u op **13 april 2019** Angola verliet en vervolgens op **25 april 2019** terugkeerde naar Angola.*

*U zou op **13 oktober 2019** met een **vals paspoort en onder een valse identiteit** naar België zijn gevlogen. Echter, u kan deze verklaringen niet duiden of aantonen aan de hand van concrete elementen of documenten waardoor u er niet in slaagt om hard te maken dat u effectief op **13 oktober 2019** Angola heeft verlaten of dat u op 25 april 2019 terug naar Angola bent gereisd. U geeft immers aan dat u uw paspoort niet meer heeft (zie NPO dd 3/12/2021, p 17).*

In het kader van de Dublin procedure stemden de Portugese instanties expliciet in met uw overname en met de behandeling van uw in België ingediende verzoek om internationale bescherming, wat aantoonde dat de Portugese instanties de redenering volgen dat u geen enkel bewijs aanvoerde dat u niet via het aan u in Portugese vertegenwoordiging afgeleverde visum naar Portugal reisde (zie informatie bijlage 26quater).

U verklaart bovendien dat u **niet weet welke naam er in het paspoort stond**, dat u het niet heeft bekeken, maar dat het zeker niet uw naam was (zie NPO dd 3/12/2021, p 16). Indien u werkelijk met een vals paspoort zou hebben gereisd, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de naam in het paspoort. U had, zo u verklaarde, immers al een internationale vlucht genomen waarbij u verklaarde dat u uw paspoort moest tonen (zie NPO dd 3/12/2021, p 15). Indien u werkelijk met valse documenten zou hebben gereisd, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de naam in het paspoort daar deze tijdens een controle steeds kan gevraagd worden. Bovendien is het wel zeer verwonderlijk dat u niet weet **hoeveel de reis gekost heeft** en of u **via Marokko of Egypte heeft gevlogen** (zie Verklaring DVZ, vraag 36, opgemaakt door de DVZ op 7/11/2019).

Uit gegevens in het administratieve dossier en uw eigen verklaringen blijkt dat u met uw Angolese paspoort (N2412937) met daarin een visum voor Portugal (PRT004875331 – geldig van 1/4/2019 tot 15/5/2019) legaal naar Europa heeft gereisd op 13 of 14 april 2019 (verklaring DVZ dd.7/11/2019, vraag 37 en NPO dd 3/12/2021, p.14-15). Hoewel u verklaarde dat u op 25 april 2019 terug naar Angola reisde en u op 13 oktober 2019 Angola weer verlaten zou hebben – ditmaal illegaal – zijn er – gelet op bovenstaande – **sterke aanwijzingen dat u na uw legale reis naar Europa in april 2019 niet terugkeerde naar Angola, maar u gewoon in Europa bleef, wat de geloofwaardigheid van de feiten die zich na april – mei 2019 voordeden in Angola, namelijk de vervolging door uw familie en die van uw voormalige partner C. D.S. omdat jullie een relatie hadden en de vervolging door de politie en een generaal van het Angolese leger omdat u betrokken was bij een zaak van autodiefstal, op erg losse schroeven zet.**

Bovendien blijkt uit bovenstaande gegevens dat u **uw problemen met de overheid voor april 2019 (wegens manifestaties)** niet geloofwaardig kan maken, minstens dat u geen vrees had en dat de overheid u niet viseerde: immers uit bovenstaande blijkt ‘dat u met uw Angolese paspoort (N2412937) met daarin een visum voor Portugal (PRT004875331 – geldig van 1/4/2019 tot 15/5/2019) legaal naar Europa heeft gereisd op 13 of 14 april 2019 (verklaring DVZ dd.7/11/2019, vraag 37 en NPO dd 3/12/2021, p.14-15).’ Uit de visumaanvraag voor Portugal, blijkt dat er u op **7 maart 2019** een visum voor Portugal werd toegekend voor uw Angolese paspoort. Dit paspoort werd afgeleverd op 15/06/2018. Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Angolese overheid niet aan de realiteit beantwoordt. **U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de politie u zocht omdat u reeds werd gevisieerd omwille van uw betrokkenheid bij verschillende manifestaties** tegen de regering (zie NPO dd 3/12/2021,p 17).

Bovendien geeft u aan dat u twee keer werd bedreigd door de politie (zie NPO dd 3/12/2021, p 18). U zegt dat dit in augustus en september was. Wanneer u wordt gevraagd wanneer precies, zegt u op **3 augustus 2018** en haalt u aan dat u werd bedreigd door de politie (zie NPO 3/12/2021, p 18-19). Vervolgens geeft u aan dat u op 23 augustus 2018 de laatste keer heeft deelgenomen aan een manifestatie en dat u daarna door de politie werd meegenomen (zie NPO 3/12/2021, p 19 en 21). **Het is opmerkelijk dat u aanhaalde dat u in september ook problemen zou hebben gekend met de politie aangezien u beide problemen die u had met de politie in de maand augustus situeert.**

Verder dient te worden opgemerkt dat u **geen problemen aanhaalt met de politie na augustus 2018** tot wanneer u het – ongeloofwaardig geachte incident op 28 september 2019 aanhaalt. Zo kon u bijvoorbeeld uw werkzaamheden verder zetten zonder dat de politie u lastig viel en kon u ook een internationale reis maken met uw eigen paspoort.

Indien u werkelijk zou gezocht worden door de Angolese autoriteiten, kan verwacht worden dat ze u, ook na augustus 2018 zouden zoeken. U kan geenszins aannemelijk maken dat u, omwille van uw vermeende deelname aan manifestaties in 2018 zou gevisieerd worden door de politie. Uw beweringen dat de politie u zocht omwille van uw betrokkenheid bij manifestaties (zie NPO dd 14/03/2022, p 10) raakt dan ook kant noch wal.

*U verklaart dat de directe aanleiding van uw vlucht te maken had met het **probleem dat u had omdat u, in opdracht van een generaal wagens overschilderde**. De politie viel bij u in en u en uw collega's werden beschoten. Uw drie collega's overleefden deze beschieting niet (zie NPO dd 3/12/2021, p 22).*

Er kunnen echter ernstige bedenkingen worden geplaatst bij de waarachtigheid van de feiten die u aanhaalt.

Vooreerst is het wel zeer verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van de volledige naam van uw overleden werknemer, David (zie NPO dd 3/12/2021). Wanneer de PO zich informeert over zijn volledige naam, zegt u 'pff, dat weet ik niet' (zie NPO dd 3/12/2021, p 11). Het is wel zeer verwonderlijk dat u helemaal niet op de hoogte bent van deze man zijn naam; uw werknemer die bovendien zijn leven liet terwijl hij voor u werkte.

*Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat u de wagens voor **5.000 kwanza** per auto zou overspuiten (zie NPO dd 3/12/2021, p 22). U verklaart echter in uw **mail van 25 maart 2022** dat de wagens voor **10.000 kwanza** zouden worden overspoten (zie mail toegevoegd aan de groene map). Het is opmerkelijk dat u een screenshot heeft toegevoegd waarbij 5.000 kwanza werd omcirkeld terwijl u in uw mail aangeeft dat het 10.000 moet zijn. Daarenboven kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat het om 100 wagens ging (zie NPO dd 14/03/2022, p 6) en dat u jullie een prijs van 100.000 kwanza hadden afgesproken (zie NPO dd 14/03/2022, p 7). Indien u werkelijk 100 wagens zou overschilderen en u hiervoor 100.000 kwanza zou ontvangen, is de prijs per wagen 1.000 kwanza. Wat wederom een andere prijs is. Uw incoherente verklaringen over de kostprijs per wagen hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw relaas.*

Verder kunnen er ernstige bedenkingen geplaatst worden bij uw verklaringen i.v.m. de inval van de politie.

U verklaart enerzijds dat de politie bij u kwam omdat de generaal de auto's ontvreemd had en omdat ze achter deze generaal aanzaten (zie NPO dd 14/03/2022, p 8-9). Indien de politie wist dat de generaal deze wagens had gestolen en indien ze hem aan het zoeken waren, is het wel zeer verbazend dat ze bij u al schietend binnenvielen (zie NPO dd 14/03/2022, p 9). Indien ze op zoek waren naar de wagens of de generaal, is er immers geen reden voor de politie om een dergelijke disproportionele actie uit te voeren en daarbij drie personen te doden. Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u geen enkel initiatief neemt om uw onschuld bij de politie aan te tonen. U vlucht weg na het incident en u bent u hierna blijven verbergen (zie NPO dd 14/03/2022, p 11). Indien een dergelijk incident werkelijk zou zijn gebeurd en u werkelijk uitsluitend de opdracht kreeg om de wagens te overschilderen, zoals u verklaart, is het niet aannemelijk dat u geen enkele poging onderneemt om deze zaak uit te klaren maar dat u zich gaat verbergen voor de politie.

Verder is het vreemd dat u verklaart dat de politie op zoek was naar de generaal (zie NPO dd 14/03/2022, p 9) en dat u later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat de politie achter u zat en dat een generaal in Angola iemand kan vermoorden, maar dan nog niet naar de gevangenis gaat (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). Het maakt de door u aangehaalde feiten nog minder aannemelijk daar de politie onder groot machtsvertoon uw werkplek binnenvalt op zoek naar de generaal, terwijl ze toch niets zouden doen als hij gevat zou worden.

Tevens kan worden opgemerkt dat het verwonderlijk is dat u niet beter op de hoogte bent van wat er precies is gebeurd met de generaal. U geeft aan dat u niet weet wat er precies gebeurde met de generaal (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). U verklaart deze onwetendheid door aan te geven dat de politie achter u zat en dat een generaal in Angola iemand kan vermoorden, maar dan nog niet naar de gevangenis gaat (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). Echter, indien u werkelijk het slachtoffer zou zijn geweest van een diefstal van deze generaal, kan van u verwacht worden dat u zich beter informeert over de huidige situatie van deze generaal. U kon immers rekenen op informatie van Mario en Adison die u ook zouden hebben verteld dat er gewapende mannen naar uw huis zouden zijn gekomen (zie NPO dd 14/03/2022, p 12-13). Er kan van u bijgevolg ook verwacht worden dat u zich verder informeert over het lot van deze generaal en uw zaak in Angola.

Uw verklaringen over de uit te voeren werken zijn niet coherent waardoor de geloofwaardigheid van uw bewering dat u daadwerkelijk geviseerd zou worden door de generaal of de politie en daardoor ernstige schade zou oplopen verder ondergraven wordt.

U verklaarde vervolgens dat u over de **Angolese nationaliteit** beschikt en dat u eveneens vervolging vreest wegens uw **seksuele oriëntatie** (zie notities CGVS dd 3/12/2021, p 17). Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert –voornamelijk- homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Uw verklaringen over de manier waarop u uw aantrekkingskracht t.a.v. C. zou hebben ontdekt zijn weinig concreet en missen enige doorleefdheid. U verklaart dat u heeft ‘aanvaard’ om een relatie met C. te starten. Wanneer u wordt gevraagd waarom u deze relatie heeft ‘aanvaard’ zegt u dat u **nadien** van hem bent beginnen houden (zie NPO dd 14/03/2021, p 20). Het is wel zeer bijzonder dat u **kon vooruitzien** dat u van C. zou beginnen te houden en dat u daarom instemde met een relatie.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u een **keuze** had om uw gevoelens voor C. al dan niet te ‘aanvaarden’. **De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt –als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men ‘wordt’ – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.** Homoseksualiteit veronderstelt echter geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht. **Uw verklaringen over uw keuzemogelijkheid brengen de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie ernstig in het gedrang.**

Verder verklaart u dat u wist dat het verboden was voor een man om een relatie te hebben met een man van uw religie en dat het iets ‘slechts’ is in Angola (zie NPO dd 14/03/2022, p 21). Binnen deze context waarin u verklaart dat een man die een relatie heeft met een andere man slecht wordt bekeken binnen uw (geloofs-) gemeenschap, is het helemaal niet aannemelijk dat u verklaart dat u C. zijn avances ‘had aanvaard’ (zie NPO dd 14/03/2022, p 18). **Van een persoon die in een maatschappij leeft die vijandig is tegenover homoseksuelen en die hiervan op de hoogte is, mag verwacht worden dat hij enige reflectie aan de dag brengt alvorens een relatie te starten.** Uw verklaringen dat u de relatie met C. aanvaardde omdat hij aandrang en dat u pas later gevoelens voor hem begon te krijgen tonen wederom een gebrek aan enige voeling met de complexe realiteit waarin homo of biseksuelen leven in een maatschappij zoals de Angolese.

Verder kan worden opgemerkt dat u pas na uw reis in Portugal wist dat C. was aangetrokken tot mannen (zie NPO dd 14/03/2022, p 19). Aangezien er reeds ernstige bedenkingen zijn bij uw terugkeer naar Angola (zie supra), zijn er wederom ernstige bedenkingen bij uw relatie met C. .

Uw onvermogen om spontaan blijf te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – een relatie met een man starten – is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Angolese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording en beleving van de eigen seksuele geaardheid en de vijandige perceptie ervan. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat uw verklaringen überhaupt geen enkele blijf geeft van het nadenken erover, het omgaan met de beleving van uw homoseksualiteit– cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die vijandig staat ten aanzien van homo of biseksualiteit.

Verder kunnen er ook ernstige bedenkingen worden geplaatst bij uw **relatie met C.** . Zo bent u helemaal niet op de hoogte of u zijn eerste mannelijke partner was (zie NPO dd 14/03/2022, p 27) en heeft u geen idee hoe C. zijn seksuele oriëntatie heeft ontdekt (zie NPO dd 14/03/2022, p 28). Indien u werkelijk een relatie had met C. en indien deze relatie uit vriendschap voortvloeide en jullie allerhande zaken samen deden zoals reises, uit eten gaan, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de manier waarop C. zijn geaardheid ontdekte en beleefde.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangeeft dat u in de toekomst ervoor kiest om met een vrouw verder te gaan omdat het met vrouwen problemen kan geven (zie NPO dd 14/03/2022, p 30). Wederom

geeft u aan dat u uw seksuele oriëntatie kan kiezen wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet doet.

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde homoseksuele geaardheid, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Daarnaast kan u uw vrees voor de generaal en de politie niet aannemelijk maken. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Angola, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt te behoren tot een specifieke en kwetsbare sociale groep van Angolese homoseksuelen. Hij vreest bij terugkeer mishandeld te worden, allerlei vormen van geweld te zullen ondergaan en door zijn familie en door de bevolking volledig te zullen worden verstoten en gemarginaliseerd. Hij meent dat zijn seksuele oriëntatie niet op geldige wijze in twijfel werd getrokken. Hij wijst erop dat zijn seksuele oriëntatie gekend is bij de mensen die dicht bij hem staan, wat volgens hem voldoende is om te spreken van bedreigingen en vervolging. De commissaris-generaal zou niet aantonen hoe hij in geval van terugkeer niet langer het risico zal lopen om te worden vervolgd wegens zijn seksuele oriëntatie rekening houdend met zijn relatie met zijn familie, de Angolese bevolking en de autoriteiten, die grotendeels homofoob zijn. Verwijzend naar rechtspraak van het Hof van Justitie en van de Raad stelt hij dat niet kan worden aanvaard dat hij bij terugkeer gedwongen zal worden om zijn homoseksualiteit verborgen te houden. Hij vervolgt dat gezien de vervolging van de LGBTQ-gemeenschap in Angola, het duidelijk is dat een homoseksuele Angolees, die zijn seksuele oriëntatie niet verborgen houdt, het doelwit zal zijn van verschillende vormen van vervolging. Hoewel homoseksualiteit in Angola sedert 2020 niet meer strafbaar is, zouden LGBTI's er nog steeds te maken krijgen met stigmatisering. Het enkele feit homoseksueel te zijn in Angola, zou voldoende zijn om internationale bescherming te verkrijgen. Uit objectieve informatie zou blijken dat de politie homoseksuelen op geen enkele wijze beschermt tegen geweld van de bevolking, waardoor zij over geen enkele bescherming beschikken en zij in hoge mate gediscrimineerd worden voor wat betreft de toegang tot de rechter en de verdediging van hun meest fundamentele rechten. Er zou sprake zijn van stelselmatige vervolging en verzoeker zou er gedwongen worden om zijn homoseksualiteit op verborgen en geheimzinnige wijze te beleven. Op p. 11 van het verzoekschrift formuleert verzoeker een aantal vragen die hij wenst dat de Raad in overweging neemt, waarna hij besluit met een verwijzing naar een arrest van de Raad, waarbij een homoseksuele Nigeriaanse onderdaan een internationale beschermingsstatus werd verleend.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk op 25 april 2019 vanuit Europa naar Angola is teruggekeerd, maar geeft aan hiervan helaas geen bewijs meer te hebben. Hij verzekert alles in het werk te zullen stellen om de documenten hieromtrent bij te brengen. Omdat hij zijn documenten had verkregen van een smokkelaar, de genaamde J.D'.A, die alles voor hem had geregeld, zou hij nooit de kans gehad hebben om de inhoud van die documenten te controleren. Hij zou slechts de aanwijzingen van zijn smokkelaar hebben opgevolgd.

Vervolgens stelt hij dat zijn angsten reëel zijn en dat er nog steeds een risico is dat hem ernstige schade zal worden berokkend. Hij verwijt het CGVS zich ertoe beperkt te hebben om in verschillende alinea's bepaalde opmerkingen uitvoerig weer te geven zonder de inhoud ervan werkelijk te bekritisieren. Hij voegt toe dat de Raad op dergelijke handelswijze reeds kritiek heeft geuit. Hij meent dat de verwijzing naar "bewustwording" de stereotiepe visie van het CGVS op homoseksualiteit onderstreept daar niet alle homoseksuelen een bewustwordingsproces zouden ervaren. Een homoseksueel zou niet noodzakelijk weten hoe hij deze ervaring moet uitdrukken. Hij voegt nog toe dat hij, die alle redenen heeft om zijn land te vrezen, reden had om verlegen te zijn en dat het criterium van spontaniteit slechts één van de indicatoren is om de geloofwaardigheid van verklaringen van een asielzoeker te beoordelen. Hij benadrukt dat de protection officer rekening moet houden met de personaliteit van de verzoeker en desnoods de vragen dient aan te passen. Hij stipt hierbij aan dat hij altijd in een zeer homofobe samenleving heeft gewoond, waardoor er rekening moest worden gehouden met de moeilijkheid om over zo'n onderwerp te praten. Omdat zijn vriend C. nooit over zijn eigen verleden wilde praten gelet op de homofobe maatschappelijke context waarin zij leven, kan hij niet verweten worden hieromtrent geen kennis te hebben.

Verzoeker beroept zich tenslotte nog op het voordeel van de twijfel.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken overgemaakt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met

de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asiel- en vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker stelt vervolgd te worden door de politie en door een generaal, nadat de politie op 28 september 2019 zijn bedrijf was binnengevallen omdat hij op vraag van die generaal auto's had overschilderd. Daarnaast wordt hij ook vervolgd omdat hij aan manifestaties had deelgenomen en vreest hij zijn familie omwille van een amoureuze relatie met een man.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst dat: A) er sterke aanwijzingen zijn dat verzoeker na zijn legale reis naar Europa in april 2019 niet meer is teruggekeerd naar Angola maar in Europa is gebleven wat tot gevolg heeft dat: i) de feiten die zich hebben afgespeeld na april 2019 in Angola niet geloofwaardig zijn en ii) de feiten die zich in Angola hebben afgespeeld voor april 2019 evenmin geloofwaardig zijn omdat verzoeker in staat bleek om nadien te reizen in bezit van een geldig paspoort verkregen van de Angolese autoriteiten.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat B) er ernstige bedenkingen zijn bij de waarachtigheid van de door verzoeker voorgestelde feiten nu verzoeker i) niet op de hoogte was van de volledige naam van zijn overleden werknemer; ii) incoherente verklaringen aflegt over de kostprijs van de te overschilderen wagens; iii) niet aannemelijk maakt dat de politie bij de inval onmiddellijk zou schieten, nu die op zoek bleken naar de generaal en verzoeker evenmin enige poging heeft ondernomen om zijn onschuld aan te tonen; iv) het machtsvertoon van de politie niet aannemelijk maakt nu hij tegelijk voorhoudt dat een generaal nooit zou worden opgesloten; v) geen enkele informatie kon geven over wat er vervolgens met die generaal zou zijn gebeurd.

C) De commissaris-generaal hecht vervolgens geen geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksuele oriëntatie nu i) de ontdekking van de aantrekkingskracht weinig concreet is en doorleefdheid mist; ii) hij de seksuele oriëntatie voorstelt als een keuze; iii) verzoeker geen enkele kennis heeft omtrent de eventuele eerdere relaties van zijn vriend C.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat.

4.3.3.1. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er sterke aanwijzingen bestaan dat verzoeker na zijn legale reis naar Europa in april 2019 niet meer is teruggekeerd naar Angola, waardoor de geloofwaardigheid van de feiten die zich na zijn beweerde terugkeer zouden hebben afgespeeld ernstig op de helling wordt geplaatst.

Verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerde reis vanuit Angola naar België op 13/10/2019 zijn allerminst overtuigend. Zo is het opmerkelijk dat hij verklaart dat hij reisde met een vriend van zijn pastoor, de heer J.D.A., die hem een vals paspoort zou hebben gegeven (CGVS verhoor, p. 16), terwijl hij voor

die reis of dat valse paspoort niets zou hebben moeten betalen (CGVS verhoor 1, p. 17). Verzoeker is bovendien niet in staat om dit vermeende vals paspoort voor te leggen. Als reden komt hij niet verder dan te stellen dat “alles is achtergebleven”, wat de Raad vreemd overkomt indien verzoeker effectief met het vals paspoort zou hebben gereisd. Bovendien ziet de Raad niet in waarom verzoeker zich met een vals paspoort zou moeten begeven naar België, terwijl hij in bezit was van een geldig paspoort, afgegeven op 15 juni 2018 en geldig tot 15 juni 2023 en hij op voorlegging van datzelfde paspoort in bezit werd gesteld van een Portugees visum, geldig van gelijktijdig tussen 1 april en 15 mei 2019 (AD CGVS, deel DVZ, informatie uit bijlage 26quater). Bovendien blijkt dat de Portugese instanties eerder expliciet hadden ingestemd met de overname van verzoeker en met de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming op grond van de Dublin III Verordening, waaruit blijkt dat de Portugese instanties ook aanvaarden dat verzoeker in bezit van het afgeleverde visum naar Portugal is gereisd (AD CGVS, deel DVZ, informatie uit bijlage 26quater). Dat verzoeker niet op de hoogte is van de gegevens die vermeld zouden hebben gestaan in zijn valse paspoort haalt de geloofwaardigheid van zijn beweringen nog verder onderuit. De vergoelijkingsen die hij in zijn verzoekschrift tracht te geven, stellende dat hij nooit de kans heeft gehad om de inhoud van dit document te controleren, zijn allerm minst overtuigend nu hij er wel degelijk van op de hoogte was dat de naam vermeld in het paspoort, niet de zijne was (CGVS verhoor 1, p. 16). Ook op basis van zijn verklaring dat hij zich zorgen maakte omdat hij met een vals paspoort reisde (AD CGVS, Verklaring DVZ, p. 13), is het allerm minst aannemelijk dat verzoeker niet zou hebben gekeken welke gegevens er dan wel in vermeld zouden hebben gestaan. De Raad acht het tenslotte nog opmerkelijk dat verzoeker, die nochtans eerder met het vliegtuig naar Europa reisde, niet zou weten in welk land hij een tussenlanding heeft gemaakt (CGVS verhoor 1, p. 16). De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk op 13 oktober 2019 Angola heeft verlaten. Uit dactyloscopisch onderzoek bleek dat u op 7 maart 2019 een visum werd verstrekt door de Portugese consulaire diensten in Luanda. Het visum was geldig voor 30 dagen tussen 1 april 2019 en 15 mei 2019. U was op het ogenblik van deze aanvraag in het bezit van een paspoort van Angola afgegeven op 15 juni 2018 en geldig tot 15 juni 2023 (zie informatie Bijlage 26quater). U verklaart dat u op 13 april 2019 Angola verliet en vervolgens op 25 april 2019 terugkeerde naar Angola.*

U zou op 13 oktober 2019 met een vals paspoort en onder een valse identiteit naar België zijn gevlogen. Echter, u kan deze verklaringen niet duiden of aantonen aan de hand van concrete elementen of documenten waardoor u er niet in slaagt om hard te maken dat u effectief op 13 oktober 2019 Angola heeft verlaten of dat u op 25 april 2019 terug naar Angola bent gereisd. U geeft immers aan dat u uw paspoort niet meer heeft (zie NPO dd 3/12/2021, p 17).

In het kader van de Dublin procedure stemden de Portugese instanties expliciet in met uw overname en met de behandeling van uw in België ingediende verzoek om internationale bescherming, wat aantoonst dat de Portugese instanties de redenering volgen dat u geen enkel bewijs aanvoerde dat u niet via het aan u in Portugese vertegenwoordiging afgeleverde visum naar Portugal reisde (zie informatie bijlage 26quater).

U verklaart bovendien dat u niet weet welke naam er in het paspoort stond, dat u het niet heeft bekeken, maar dat het zeker niet uw naam was (zie NPO dd 3/12/2021, p 16). Indien u werkelijk met een vals paspoort zou hebben gereisd, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de naam in het paspoort. U had, zo u verklaarde, immers al een internationale vlucht genomen waarbij u verklaarde dat u uw paspoort moest tonen (zie NPO dd 3/12/2021, p 15). Indien u werkelijk met valse documenten zou hebben gereisd, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de naam in het paspoort daar deze tijdens een controle steeds kan gevraagd worden. Bovendien is het wel zeer verwonderlijk dat u niet weet hoeveel de reis gekost heeft en of u via Marokko of Egypte heeft gevlogen (zie Verklaring DVZ, vraag 36, opgemaakt door de DVZ op 7/11/2019).

Uit gegevens in het administratieve dossier en uw eigen verklaringen blijkt dat u met uw Angolese paspoort (N2412937) met daarin een visum voor Portugal (PRT004875331 – geldig van 1/4/2019 tot 15/5/2019) legaal naar Europa heeft gereisd op 13 of 14 april 2019 (verklaring DVZ dd.7/11/2019, vraag 37 en NPO dd 3/12/2021, p.14-15). Hoewel u verklaarde dat u op 25 april 2019 terug naar Angola reisde en u op 13 oktober 2019 Angola weer verlaten zou hebben – ditmaal illegaal – zijn er – gelet op bovenstaande – sterke aanwijzingen dat u na uw legale reis naar Europa in april 2019 niet terugkeerde naar Angola, maar u gewoon in Europa bleef, wat de geloofwaardigheid van de feiten die zich na april – mei 2019 voordeden in Angola, namelijk de vervolging door uw familie en die van uw voormalige partner C. D.S. omdat jullie een relatie hadden en de vervolging door de politie en een generaal van het Angolese leger omdat u betrokken was bij een zaak van autodiefstal, op erg losse schroeven zet.

Bovendien blijkt uit bovenstaande gegevens dat u uw problemen met de overheid voor april 2019 (wegens manifestaties) niet geloofwaardig kan maken, minstens dat u geen vrees had en dat de overheid u niet viseerde: immers uit bovenstaande blijkt ‘dat u met uw Angolese paspoort (N2412937) met daarin een visum voor Portugal (PRT004875331 – geldig van 1/4/2019 tot 15/5/2019) legaal naar Europa heeft

gereisd op 13 of 14 april 2019 (verklaring DVZ dd.7/11/2019, vraag 37 en NPO dd 3/12/2021, p.14-15).’ Uit de visumaanvraag voor Portugal, blijkt dat er u op 7 maart 2019 een visum voor Portugal werd toegekend voor uw Angolese paspoort. Dit paspoort werd afgeleverd op 15/06/2018. Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Angolese overheid niet aan de realiteit beantwoordt. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de politie u zocht omdat u reeds werd geviseerd omwille van uw betrokkenheid bij verschillende manifestaties tegen de regering (zie NPO dd 3/12/2021, p 17).” Door in het verzoekschrift te herhalen dat hij wel degelijk op 25 april 2019 vanuit Europa naar Angola is teruggekeerd, maar tegelijk te erkennen hiervan geen bewijs meer te hebben, is hij niet in staat elementen bij te brengen die voorgaande analyse kunnen doen ombuigen.

4.3.3.2. Vervolgens oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat er ernstige bedenkingen kunnen worden geplaatst bij de waarachtigheid van de feiten die door verzoeker worden aangehaald met betrekking tot zijn vrees voor de politie omwille van zijn deelname aan manifestaties tot 23 augustus 2018 en met betrekking tot het incident van 28 september 2019, waarbij de politie zijn werkplaats zou zijn binnengevallen en onmiddellijk zou zijn beginnen schieten.

Verzoekers houding getuigt allerminst van enige vrees, wat de waarachtigheid van de vermeende vervolgingsfeiten ten stelligste ondermijnt. Zo is het opmerkelijk dat verzoeker, ondanks het feit dat hij in 2018 reeds door de politie zou zijn vervolgd wegens zijn deelname aan manifestaties (CGVS verhoor 1 p. 18; CGVS verhoor 2, p. 10) en hij zelfs werd geslagen, bedreigd (CGVS verhoor 1, p. 19), gefolterd en achtergelaten (CGVS verhoor 1, p. 20), toch besloot om terug te keren naar Angola na een reis naar Portugal (CGVS verhoor 1, p. 14). Dergelijke terugkeer naar zijn herkomstland wijst erop dat de ernst van zijn vrees voor de autoriteiten ten stelligste gerelativeerd moet worden. Bovendien bleek verzoeker in staat om met zijn eigen paspoort Angola uit te reizen en maakte hij hierbij geen gewag van enige problemen, wat verzoekers bewering, dat hij gezocht zou worden omwille van zijn deelname aan manifestaties, allerminst geloofwaardig maakt.

De Raad acht het verder opmerkelijk dat verzoeker geen coherente verklaringen kan afleggen omtrent de prijs die hij en de generaal zouden hebben afgesproken voor het beschilderen van de 100 auto's (CGVS verhoor 1, p. 22: *“we hadden afgesproken 5.000 kwanza per auto”*; CGVS verhoor 2: *“100.000 kwanza”*), terwijl uit zijn verklaringen duidelijk naar voren komt dat dergelijk grote bestelling niet vaak voorkwam (CGVS verhoor 6). Dat verzoeker niet kan vertellen wat de volledige naam is van één van zijn werknemers die bij de inval van de politie om het leven zijn gekomen (CGVS verhoor 1, p. 11: *“David hoe: pff dat wet ik niet...”*), terwijl hij slechts drie werknemers in dienst had, ondermijnt mede de geloofwaardigheid van zijn relaas. De voorstelling van de wijze waarop de politie op 28 september 2019 zijn werkplaats zou zijn binnengevallen, acht de Raad, net zomin als de commissaris-generaal aannemelijk nu het opmerkelijk is dat de politie, die op zoek was naar de generaal en gestolen wagens (CGVS verhoor 2, p. 9), meteen bij binnenkomst zou beginnen schieten, hierbij drie mensen zou doden en dat verzoeker dan als enige is kunnen ontkomen (CGVS verhoor 2, p. 11). Bovendien strookt dergelijke handelwijze evenmin met verzoekers verklaring dat men in de praktijk niets kan doen tegen een generaal omdat die veel macht heeft (CGSV verhoor 2, p. 12). De volgende motieven worden door verzoeker onbesproken gelaten en worden integraal overgenomen door de Raad: *“Bovendien geeft u aan dat u twee keer werd bedreigd door de politie (zie NPO dd 3/12/2021, p 18). U zegt dat dit in augustus en september was. Wanneer u wordt gevraagd wanneer precies, zegt u op 3 augustus 2018 en haalt u aan dat u werd bedreigd door de politie (zie NPO 3/12/2021, p 18-19). Vervolgens geeft u aan dat u op 23 augustus 2018 de laatste keer heeft deelgenomen aan een manifestatie en dat u daarna door de politie werd meegenomen (zie NPO 3/12/2021, p 19 en 21). Het is opmerkelijk dat u aanhaalde dat u in september ook problemen zou hebben gekend met de politie aangezien u beide problemen die u had met de politie in de maand augustus situeert.*

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen problemen aanhaalt met de politie na augustus 2018 tot wanneer u het – ongeloofwaardig geachte incident op 28 september 2019 aanhaalt. Zo kon u bijvoorbeeld uw werkzaamheden verder zetten zonder dat de politie u lastig viel en kon u ook een internationale reis maken met uw eigen paspoort.

Indien u werkelijk zou gezocht worden door de Angolese autoriteiten, kan verwacht worden dat ze u, ook na augustus 2018 zouden zoeken. U kan geenszins aannemelijk maken dat u, omwille van uw vermeende deelname aan manifestaties in 2018 zou geviseerd worden door de politie. Uw beweringen dat de politie u zocht omwille van uw betrokkenheid bij manifestaties (zie NPO dd 14/03/2022, p 10) raakt dan ook kant noch wal.

U verklaart dat de directe aanleiding van uw vlucht te maken had met het probleem dat u had omdat u, in opdracht van een generaal wagens overschilderde. De politie viel bij u in en u en uw collega's werden beschoten. Uw drie collega's overleefden deze beschieting niet (zie NPO dd 3/12/2021, p 22). Er kunnen echter ernstige bedenkingen worden geplaatst bij de waarachtigheid van de feiten die u aanhaalt.

Vooreerst is het wel zeer verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van de volledige naam van uw overleden werknemer, David (zie NPO dd 3/12/2021). Wanneer de PO zich informeert over zijn volledige naam, zegt u 'pff, dat weet ik niet' (zie NPO dd 3/12/2021, p 11). Het is wel zeer verwonderlijk dat u helemaal niet op de hoogte bent van deze man zijn naam; uw werknemer die bovendien zijn leven liet terwijl hij voor u werkte.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat u de wagens voor 5.000 kwanza per auto zou overspuiten (zie NPO dd 3/12/2021, p 22). U verklaart echter in uw mail van 25 maart 2022 dat de wagens voor 10.000 kwanza zouden worden overspoten (zie mail toegevoegd aan de groene map). Het is opmerkelijk dat u een screenshot heeft toegevoegd waarbij 5.000 kwanza werd omcirkeld terwijl u in uw mail aangeeft dat het 10.000 moet zijn. Daarenboven kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat het om 100 wagens ging (zie NPO dd 14/03/2022, p 6) en dat u jullie een prijs van 100.000 kwanza hadden afgesproken (zie NPO dd 14/03/2022, p 7). Indien u werkelijk 100 wagens zou overschilderen en u hiervoor 100.000 kwanza zou ontvangen, is de prijs per wagen 1.000 kwanza. Wat wederom een andere prijs is. Uw incoherente verklaringen over de kostprijs per wagen hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kunnen er ernstige bedenkingen geplaatst worden bij uw verklaringen i.v.m. de inval van de politie. U verklaart enerzijds dat de politie bij u kwam omdat de generaal de auto's ontvreemd had en omdat ze achter deze generaal aanzaten (zie NPO dd 14/03/2022, p 8-9). Indien de politie wist dat de generaal deze wagens had gestolen en indien ze hem aan het zoeken waren, is het wel zeer verbazend dat ze bij u al schietend binnenvielen (zie NPO dd 14/03/2022, p 9). Indien ze op zoek waren naar de wagens of de generaal, is er immers geen reden voor de politie om een dergelijke disproportionele actie uit te voeren en daarbij drie personen te doden. Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u geen enkel initiatief neemt om uw onschuld bij de politie aan te tonen. U vlucht weg na het incident en u bent u hierna blijven verbergen (zie NPO dd 14/03/2022, p 11). Indien een dergelijk incident werkelijk zou zijn gebeurd en u werkelijk uitsluitend de opdracht kreeg om de wagens te overschilderen, zoals u verklaart, is het niet aannemelijk dat u geen enkele poging onderneemt om deze zaak uit te klaren maar dat u zich gaat verbergen voor de politie.

Verder is het vreemd dat u verklaart dat de politie op zoek was naar de generaal (zie NPO dd 14/03/2022, p 9) en dat u later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat de politie achter u zat en dat een generaal in Angola iemand kan vermoorden, maar dan nog niet naar de gevangenis gaat (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). Het maakt de door u aangehaalde feiten nog minder aannemelijk daar de politie onder groot machtsvertoon uw werkplek binnenvalt op zoek naar de generaal, terwijl ze toch niets zouden doen als hij gevat zou worden.

Tevens kan worden opgemerkt dat het verwonderlijk is dat u niet beter op de hoogte bent van wat er precies is gebeurd met de generaal. U geeft aan dat u niet weet wat er precies gebeurde met de generaal (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). U verklaart deze onwetendheid door aan te geven dat de politie achter u zat en dat een generaal in Angola iemand kan vermoorden, maar dan nog niet naar de gevangenis gaat (zie NPO dd 14/03/2022, p 12). Echter, indien u werkelijk het slachtoffer zou zijn geweest van een diefstal van deze generaal, kan van u verwacht worden dat u zich beter informeert over de huidige situatie van deze generaal. U kon immers rekenen op informatie van Mario en Adison die u ook zouden hebben verteld dat er gewapende mannen naar uw huis zouden zijn gekomen (zie NPO dd 14/03/2022, p 12-13). Er kan van u bijgevolg ook verwacht worden dat u zich verder informeert over het lot van deze generaal en uw zaak in Angola.

Uw verklaringen over de uit te voeren werken zijn niet coherent waardoor de geloofwaardigheid van uw bewering dat u daadwerkelijk gevisieerd zou worden door de generaal of de politie en daardoor ernstige schade zou oplopen verder ondergraven wordt."

4.3.3.3. Waar verzoeker stelt dat hij vervolging vreest wegens het behoren tot een sociaal kwetsbare groep van Angolese homoseksuelen, wijst de Raad er vooreerst op dat het Hof van Justitie d.d. 7 november 2013 in de zaken C-199/12, C-200/12 en C-201/12 (X, Y en Z tegen Nederland) oordeelde dat homoseksuelen een specifieke sociale groep zijn en dat van een homoseksuele asielzoeker niet gevraagd mag worden dat hij in zijn land van herkomst zijn geaardheid geheim houdt of zich terughoudend opstelt om vervolging te voorkomen. Vervolgens oordeelde het Hof van Justitie dat de loutere strafbaarstelling van homoseksuele handelingen op zich niet beschouwd wordt als een daad van vervolging. Het Hof van Justitie preciseerde dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van deze persoon niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele

geaardheid betreft dus “een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit” dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

De Raad benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers meer dan enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, *Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*, 2018, p. 179).

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onaanvaardbaar of strafbaar is gesteld. In die situatie is het de vraag of en hoe de verzoeker zich daaraan heeft aangepast en hoe hij dit heeft beleefd.

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Immers, op basis van hetgeen volgt, oordeelt de Raad samen met de commissaris-generaal dat de voorgehouden seksuele oriëntatie niet geloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid en dienvolgens elke geloofwaardigheid missen. Uit het geheel van verzoekers vage, algemene, nietszeggende, ontwijkende, oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen, leidt de Raad nergens enige diepgang, persoonlijke betrokkenheid of affiniteit met de door

hem beweerde geaardheid af. De commissaris-generaal oordeelde op goede gronden wat volgt: “U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Uw verklaringen over de manier waarop u uw aantrekkingskracht t.a.v. C. zou hebben ontdekt zijn weinig concreet en missen enige doorleefdheid. U verklaart dat u heeft ‘aanvaard’ om een relatie met C. te starten. Wanneer u wordt gevraagd waarom u deze relatie heeft ‘aanvaard’ zegt u dat u nadien van hem bent beginnen houden (zie NPO dd 14/03/2021, p 20). Het is wel zeer bijzonder dat u kon vooruitzien dat u van C. zou beginnen te houden en dat u daarom instemde met een relatie.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u een keuze had om uw gevoelens voor C. al dan niet te ‘aanvaarden’. De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt –als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men ‘wordt’ – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Homoseksualiteit veronderstelt echter geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht. Uw verklaringen over uw keuzemogelijkheid brengen de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie ernstig in het gedrang.

Verder verklaart u dat u wist dat het verboden was voor een man om een relatie te hebben met een man van uw religie en dat het iets ‘slechts’ is in Angola (zie NPO dd 14/03/2022, p 21). Binnen deze context waarin u verklaart dat een man die een relatie heeft met een andere man slecht wordt bekeken binnen uw (geloofs-) gemeenschap, is het helemaal niet aannemelijk dat u verklaart dat u C. zijn avances ‘had aanvaard’ (zie NPO dd 14/03/2022, p 18). Van een persoon die in een maatschappij leeft die vijandig is tegenover homoseksuelen en die hiervan op de hoogte is, mag verwacht worden dat hij enige reflectie aan de dag brengt alvorens een relatie te starten. Uw verklaringen dat u de relatie met C. aanvaardde omdat hij aandrong en dat u pas later gevoelens voor hem begon te krijgen tonen wederom een gebrek aan enige voeling met de complexe realiteit waarin homo of biseksuelen leven in een maatschappij zoals de Angolese.

Verder kan worden opgemerkt dat u pas na uw reis in Portugal wist dat C. was aangetrokken tot mannen (zie NPO dd 14/03/2022, p 19). Aangezien er reeds ernstige bedenkingen zijn bij uw terugkeer naar Angola (zie supra), zijn er wederom ernstige bedenkingen bij uw relatie met C. .

Uw onvermogen om spontaan blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – een relatie met een man starten – is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Angolese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording en beleving van de eigen seksuele geaardheid en de vijandige perceptie ervan. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat uw verklaringen überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken erover, het omgaan met de beleving van uw homoseksualiteit– cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die vijandig staat ten aanzien van homo of biseksualiteit.

Verder kunnen er ook ernstige bedenkingen worden geplaatst bij uw relatie met C. . Zo bent u helemaal niet op de hoogte of u zijn eerste mannelijke partner was (zie NPO dd 14/03/2022, p 27) en heeft u geen idee hoe C. zijn seksuele oriëntatie heeft ontdekt (zie NPO dd 14/03/2022, p 28). Indien u werkelijk een relatie had met C. en indien deze relatie uit vriendschap voortvloeide en jullie allerhande zaken samen deden zoals reises, uit eten gaan, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de manier waarop C. zijn geaardheid ontdekte en beleefde.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangeeft dat u in de toekomst ervoor kiest om met een vrouw verder te gaan omdat het met vrouwen problemen kan geven (zie NPO dd 14/03/2022, p 30). Wederom geeft u aan dat u uw seksuele oriëntatie kan kiezen wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet doet.

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde homoseksuele geaardheid, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Daarnaast kan u uw vrees voor de generaal en de politie niet aannemelijk maken. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Angola, een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.”

Waar hij in zijn verzoekschrift uiteenzet dat niet alle homoseksuelen een bewustwordingsproces ervaren “bewustwording”, dat het CGVS een stereotiepe visie heeft over homoseksualiteit en dat spontaneiteit slechts één van de indicatoren is om de geloofwaardigheid van de verklaringen van een asielzoeker te beoordelen, beperkt hij zich tot algemene standpunten of uitspraken, zonder in te gaan op zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Door te benadrukken dat de protection officer rekening had moeten houden met zijn persoonlijkheid en de vragen diende aan te passen, laat hij opnieuw na zijn kritiek te concretiseren en aan te geven welke vragen dan wel zouden geleid hebben tot preciezere antwoorden.

Bovendien stelt de Raad vast dat de protection officer de helft van het tweede persoonlijk onderhoud gewijd heeft aan het stellen van vragen m.b.t. verzoekers voorgehouden homoseksualiteit en hij hierbij de nodige inspanningen heeft geleverd om bepaalde vragen op verschillende manieren te stellen. Telkenmale moet worden vastgesteld dat verzoeker op geen enkele vraag op doorleefde wijze heeft kunnen antwoorden. De Raad wijst er hierbij op dat verzoeker niet verder kwam dan te verklaren dat hij zijn gevoelens voor C. heeft vastgesteld “*op een normale manier*” (CGVS verhoor 2, p. 17) en hierbij niet in staat was verdere duiding te geven van zijn bewustwordingsproces. Waar hij meent dat niet elke homoseksueel een bewustwordingsproces doormaakt, herhaalt de Raad dat de commissaris-generaal wel degelijk mag verwachten dat verzoeker overtuigend is voor wat betreft zijn beleving en levensweg met betrekking tot zijn seksuele oriëntatie. Verder is het opmerkelijk dat verzoeker simpelweg verklaart dat hij het “*aanvaard had om een koppel te zijn*” met C., terwijl hij op dat moment zelfs geen gevoelens had voor hem (CGVS verhoor 2, p. 18) en meer nog, verzoeker voordien nog nooit gevoelens had gehad voor een andere man (CGVS verhoor 2, p. 17). Ook zijn overige verklaringen kunnen de Raad evenmin overtuigen, te meer nu verzoeker geenszins coherent is over de manier waarop hij zijn relatie naar de buitenwereld toe kon beleven. Zo hield hij enerzijds voor dat hij met C. kon reizen binnen Angola en dat ze zich konden gedragen als een normaal koppel (CGVS verhoor 2, p. 23-24), maar geeft hij anderzijds aan dat relaties tussen mannen in Angola volgens zijn godsdienst verboden is, er vooroordelen zijn en er plekken zijn waar je verstoten wordt (CGVS verhoor, p. 21). Waar hij dan in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij altijd in een zeer homofobe samenleving heeft gewoond, strookt dit dan weer niet met zijn verklaringen dat hij “*als een normaal koppel*” kon reizen binnen Angola. Verzoekers poging om zijn vage verklaringen te vergoelijken, stellende dat het moeilijk is voor hem om over zo’n onderwerp te praten, is ook niet meer dan een zeer zwakke *post-factum* bewering, die geen steun vindt in de verklaringen afgelegd bij de protection officer en anderzijds verzoeker er niet van kan vrijstellen om meer precieze verklaringen af te leggen over zijn beweerd seksuele oriëntatie, en dit opnieuw in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie zoals *supra* vermeld. De Raad acht het tenslotte ook opmerkelijk dat verzoeker geen weet heeft over eventuele eerdere relaties van zijn vriend C., te meer nu zij elkaar al zouden kennen van 2014-2015 (CGVS verhoor 2, p. 19). Dat zijn vriend niet over zijn eigen verleden wilde praten gelet op de homofobe maatschappelijke context, is gelet op voorgaande wederom niet overtuigend. Verzoeker komt aldus in zijn verzoekschrift niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het geven van *post-factum* verklaringen en het formuleren van blote beweringen. Hij laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies zoals weergegeven in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De Raad stelt vast dat ook in zijn verzoekschrift verzoeker enorm vaag blijft over de elementen die hij dan wel had willen meedelen tijdens zijn persoonlijk onderhoud. De Raad benadrukt dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk verschillende en voldoende vragen werden gesteld omtrent onder meer de bewustwording, zijn gevoelens, hoe zijn relatie was, hoe zijn familie op de hoogte was gekomen van zijn relatie en de wijze waarop in Angola gekeken wordt naar relaties tussen mannen. Hoewel de protection officer zowel open als gesloten vragen en verzoeker voldoende gelegenheid geboden werd om toelichtingen te geven over zijn homoseksuele geaardheid en zijn vrees daaromtrent, bleven verzoekers antwoorden steeds zeer kort en vaag. Verzoeker toont niet aan dat de gestelde vragen hem niet toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerd anders-geaardheid in de context van een volgens hem homofobe Angolese samenleving. Verzoeker duidt nergens concreet aan waar de protection officer geen oog zou hebben gehad voor het intieme karakter van zijn voorgehouden anders-geaardheid noch licht hij toe waar de protection officer niet voldoende oog zou hebben gehad voor de gevoeligheid van dit thema.

Door in het verzoekschrift in te gaan op het gevaar dat homoseksuelen lopen in Angola, zonder die seksuele oriëntatie aannemelijk te maken, maakt hij zijn vrees evenmin aannemelijk. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, heeft de commissaris-generaal op geen enkele wijze beweerd dat van hem verwacht wordt om zijn seksuele voorkeur in Angola geheim te houden. Wel oordeelde de commissaris-generaal, op goede gronden, dat de opgeworpen vervolgingsfeiten volstrekt ongeloofwaardig zijn..

Gelet op voorgaande kan de Raad uit verzoekers relaas geen onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit ontwaren. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die de bovenstaande appreciatie kan doen ombuigen. Gezien de Raad geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden geaardheid, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers betoog dat hij problemen heeft met zijn familie in Angola omwille daarvan. Zoals reeds aangestipt *supra*, is verzoekers verwijzing naar de gekende homofobe situatie in Angola evenmin dienstig nu verzoeker er niet in slaagt zijn geaardheid aannemelijk te maken en de Raad hiervan te overtuigen. De Raad ziet niet in waarom hij zou moeten antwoorden op de op p. 11 van het verzoekschrift gestelde vragen, nu verzoeker in gebreke blijft zijn vrees voor vervolging aan te tonen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande uiteenzetting toont verzoeker niet aan zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.3.4. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

4.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting meent de Raad dat verzoeker zich niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan andere problemen te hebben gekend in Angola.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van *een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

4.6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO